

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 4Sžfk/45/2021
Identifikačné číslo spisu: 5018200448
Dátum vydania rozhodnutia: 28. apríla 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:5018200448.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a členov senátu JUDr. Kataríny Cangárovej, PhD., LL.M (sudca spravodajca) a JUDr. Mariána Fečíka, v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): MK3 s. r. o., so sídlom Garbiarska 695, 031 01 Liptovský Mikuláš, IČO: 50 798 146, právne zastúpený: BENČÍK & PARTNERS, s. r. o., so sídlom Aurela Stodolu 12, 080 01 Prešov, IČO: 36 860 441, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 101707760/2018 zo dňa 03. 09. 2018, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 30S/155/2018-94 zo dňa 20. 10. 2020, takto

r o z h o d o l :

- I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .
- II. Účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e

I.
Konanie pred orgánmi finančnej správy

1. Daňový úrad Žilina, pobočka Liptovský Mikuláš, (ďalej aj „správca dane“) vykonal u žalobcu daňovú kontrolu na dani z pridanej hodnoty (ďalej aj „DPH“ alebo „daň“) za zdaňovacie obdobie máj 2017. Daňová kontrola na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu alebo jeho časti podľa zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o DPH“) bola ukončená dňa 26. 03. 2018 doručením Protokolu z daňovej kontroly č. 100582267/2018 zo dňa 19. 03. 2018 (ďalej aj „protokol“) žalobcovi.
2. Na základe výsledkov daňovej kontroly vydal správca dane rozhodnutie č. 100968822/2018 zo dňa 16. 05. 2018 (ďalej aj „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým podľa § 68 ods. 5 a 6 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „Daňový poriadok“) určil žalobcovi rozdiel dane v sume 102.286,67 eur. (Správca

dane nepriznal žalobcovi nadmerný odpočet v sume 94.084,- eur a vyrubil mu daň v sume 8.202,67 eur).

3. V kontrolovanom zdaňovacom období máj 2017 si žalobca uplatnil odpočítanie dane z faktúry č. 170100006 zo dňa 15. 05. 2017 za nákup osobného automobilu značky R. P., EVČ: R. XXXE. v celkovej cene vozidla s DPH v sume 564 000,- eur, z toho DPH v sume 94.000,- eur, od dodávateľa K. G., C. XX, A. a z faktúry č. ENT1716 zo dňa 02. 05. 2017, ktorú vystavil Registered Office: Gumball 3000 Entertainment Ltd, London, a interného účtovného dokladu FD/6, v sume uplatnenej DPH 8.286,67 eur zo základu dane 41.793,13 eur. Jednalo sa o štartovné na preteky s názvom Gumball 3000 Riga to Mykonos v hodnote 35.000 GBP (kurz 1 eur/0,84473 GBP, t. j. 35.000,- GBP = 41.433,36 eur).

4. Na základe preverovania správca dane dospel k záveru, že žalobca nesplnil podmienky na odpočet dane v zmysle § 49 ods. 2 zákona o DPH. Zastával názor, že žalobca nepreukázal použitie vozidla na účely podnikania formou poskytovania reklamných služieb. Argumentoval najmä tým, že obstaranie vozidla takéhoto typu (super športový automobil) spadá pod § 49 ods. 7 písm. a) zákona o DPH, podľa ktorého platiteľ nemôže odpočítať daň pri kúpe tovarov a služieb na účely pohostenia a zábavy. Podľa správca dane účelom obstarania predmetného vozidla bola zábava tak, ako to vyplýva z charakteru súťaže, na ktorej bolo toto vozidlo použité. Bez takéhoto luxusného vozidla by nebola účasť na takomto type pretekov - Gumball 3000 ani možná. Špecifické podmienky, za akých je možné takéto vozidlo vlastniť, udržiavať a garážovať, nedovoľujú jeho použitie v bežnom podnikateľskom prostredí ako výrobný prostriedok potrebný na účely vykonávania podnikateľských aktivít, pričom žalobca nepreukázal zámer využitia vozidla na účely podnikania. Keďže obstaraný osobný automobil vyhodnotil správca dane ako plnenie pre účely zábavy, luxusný predmet, ktorý je vylúčený z nároku na odpočítanie dane, potom aj použitie takéhoto vozidla, ktoré si vyžaduje zaplatenie štartovného podmieňujúce účasť tohto vozidla na takýchto pretekoch, je súčasťou hlavného plnenia, a preto ho posúdil v rovnakom režime.

5. Vystavenie faktúry č. 1/2017 zo dňa 31. 07. 2017 pre odberateľa Rzetelna Firma Sp. z o. o. Wroclaw, Poľsko, (ďalej aj „Rzetelna Firma“) za reklamné služby počas pretekov Gumball 3000 v dňoch 01. - 08. 07. 2017 v sume 81.200 eur (bez DPH z dôvodu prenosu daňovej povinnosti) a faktúry č. 2/2017 pre odberateľa V., za prenájom vozidla v dňoch 24. 08. - 27. 08. 2017 v sume 4.500,- eur + 20 % DPH 900 eur, celkom 5.400,- eur (fakturácia služieb podľa § 15 ods. 2 zákona o DPH pre nezdaniteľnú osobu) považoval správca dane za účelové. V tejto súvislosti poukázal aj na tú skutočnosť, že obstaranie a registrácia vozidla dovezeného z Poľska je pre daňovníka (občana Poľskej republiky podnikajúceho na území Slovenskej republiky) daňovo výhodnejšia, ako je jeho obstaranie v Poľsku, kde má konateľ žalobcu trvalý pobyt a ďalšie firmy, prostredníctvom ktorých podniká na území Poľska. Žalobca v priebehu daňovej kontroly nepreukázal, aké iné aktivity a zdaniteľné transakcie vykonáva okrem plnení súvisiacich s automobilom. Formálne uvedenie „poradenské a reklamné služby“ považoval správca dane za nedostačujúce, bez ich reálneho uskutočňovania. Správca dane taktiež poukázal aj na personálnu prepojenosť zmluvných strán, či už sa jedná o poskytnutie reklamy pre Rzetelna Firma (spoločník: K., prokurista: K. - syn konateľa žalobcu), alebo je to zmluva o parkovaní a servisovaní vozidla uzavretá s Martin Official Com, Wroclaw, (prokurista: K.), trojstranná dohoda o predaji vozidla a započítaní zálohy za vozidlo medzi Krajowy Rejester Dlugow sp. z o. o. (konateľ: K.) a žalobcom (konateľ: K.).

6. Právo na odpočítanie dane správca dane zamietol s odkazom na § 49 ods. 7 písm. a) zákona o DPH a č. 176 Smernice Rady 2006/112/ES z 28. 11. 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (ďalej aj „smernica 2006/112/ES“). Účel použitia vozidla u odberateľa (zábava, prezentácia) správca dane neposudzoval, nakoľko to nebolo účelom daňovej kontroly. Všetky zistené skutočnosti vyhodnotil tak, že v danom prípade sa nejednalo o poskytnutie reklamy ani o sponzoring tak, ako je definovaný v zmysle judikatúry Súdneho dvora Európskej únie (ďalej aj „SD EÚ“) (C-68/92, C-530/09).

7. Na odvolanie žalobcu žalovaný rozhodnutím č. 101707760/2018 zo dňa 03. 09. 2018 (ďalej aj „rozhodnutie žalovaného“) prvostupňové rozhodnutie správca dane podľa § 74 ods. 4 Daňového

poriadku potvrdil. Stotožňujúc sa zisteným skutkovým stavom a právnym posúdením veci správcom dane, žalovaný zastával názor, že žalobca nepreukázal oprávnenosť odpočtu DPH, pričom porušil § 49 ods. 2 zákona o DPH, pretože nepreukázal, že plnenia uvedené v predmetných došlých faktúrach využil na uskutočnenie svojich plnení, ktoré podliehajú dani na výstupe.

II.

Konanie pred krajským súdom

8. Proti rozhodnutiu žalovaného podal žalobca v zákonnej lehote (všeobecnú) správnu žalobu na Krajský súd v Žiline (ďalej aj „krajský súd“ alebo „správny súd“), ktorou sa domáhal priznania odkladného účinku správnej žaloby, preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného, jeho zrušenia (vrátane prvostupňového rozhodnutia), vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie a priznania práva na náhradu trov konania.

9. Uznesením sp. zn. 30S/155/2018 zo dňa 11. 06. 2019 krajský súd návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe zamietol.

10. Krajský súd rozsudkom č. k. 30S/155/2018-94 zo dňa 20. 10. 2020 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“) žalobu žalobcu ako nedôvodnú podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „SSP“) zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 168 SSP tak, že náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

11. Krajský súd vyhodnotil žalobné námietky ako nedôvodné a stotožnil sa s právnym názorom žalovaného, že žalobca obstaral vozidlo, aby sa V., syn jediného konateľa a spoločníka žalobcu V. mohol zúčastniť miliónárskeho podujatia Gumball 3000. Uvedený automobil a zaplatenie registračného poplatku boli totiž základnou podmienkou účasti na tomto podujatí, ktoré je najpopulárnejším miliónárskym závodom na svete. Ide o exhibičnú jazdu na luxusných, športových a inak zaujímavých autách miliónárov, preto je opodstatnený záver, že vozidlo bolo obstarané za účelom zábavy a registračný poplatok bol uhradený taktiež za účelom zábavy.

12. K prepojeniu osôb realizujúcich predmetné obchodné transakcie správny súd uviedol, že žalovaný na uvedenú skutočnosť prihliadal v rámci hodnotenia celkovej činnosti žalobcu, a nie z dôvodu aplikácie § 22 ods. 8 zákona o DPH.

13. Žalobnú námietku, že so splnomocnenou zástupkyňou (P. K.) dodávateľ a vozidla (K. G.) mali byť realizované ústne pojednávania a nie miestne zisťovanie, vyhodnotil správny súd ako nedôvodnú. Postup správcu dane bol podľa správneho súdu opodstatnený, keďže jeho predmetom bolo primárne zabezpečiť doklady viažuce sa k obstaraniu vozidla K. G. a jeho následnému predaju žalobcovi. Správny súd podotkol, že žalobca ani nežiadal v rámci daňovej kontroly, ani v rámci vyrubovacieho konania a tak isto ani v priebehu odvolacieho konania vypočuť ako svedkyňu splnomocnenú zástupkyňu K. G. P. K.. To, že žalobca predmetný automobil zakúpil v máji 2017 od K. G., nespochybnil ani sám žalobca (správne má byť zrejme správca dane), nie je preto zrejme, ktoré skutočnosti prípadným vypočutím P. K. by mohli privodiť pre neho zmenu v právnom posúdení. V tejto súvislosti správny súd tiež poznamenal, že správcovi dane priamo zo zákona výslovne ani nevyplýva povinnosť informovať kontrolovaný daňový subjekt o tom, že sa bude miestne zisťovanie v súvislosti s daňovou kontrolou vykonávať. Možnosť kontroly takto získaného dôkazu zo strany daňového subjektu, za účelom bránenia jeho práv a záujmov, je zabezpečená jeho právom nahliadnuť do zápisnice z miestneho zisťovania vykonaného u iného daňového subjektu v súvislosti s daňovou kontrolou u neho vykonávanou, ako i právo vyjadriť sa ku skutočnostiam zisteným pri daňovej kontrole, k spôsobu ich zistenia, prípadne navrhnúť, aby v protokole boli uvedené jeho vyjadrenia k nim. Výber druhu dôkazného prostriedku je na správcovi dane a závisí od otázky, ktorú treba objasniť. Je na správcovi dane, ktoré dôkazy vykoná, pričom nie je viazaný len návrhmi daňových subjektov.

14. Krajský súd sa nestotožnil ani s námietkami žalobcu, v rámci ktorých poukazoval na rozsudky Krajského súdu v Žiline sp. zn. 20S/47/2011 zo dňa 06. 12. 2011 a rozsudky Najvyššieho súdu

Slovenskej republiky (ďalej aj „Najvyšší súd SR“) sp. zn. 2Sžf/86/2013 zo dňa 15. 04. 2015 a 5Sžf/4, 6, 7, 8/2014 zo dňa 25. 06. 2015. Správne orgány vo svojich rozhodnutiach uviedli, že plnenie, ktoré bolo žalobcom preukázateľne realizované, nenaplnilo definíciu reklamných služieb uvedenú v rozsudku SD EÚ C-68/92 (aktivita smerujúca k šíreniu odkazu a informovanosti spotrebiteľa o existencii a vlastnostiach výrobku alebo služby s cieľom zvýšiť ich odbyt). Ani zákon o DPH neobsahuje definíciu reklamných služieb, ani sa v ich prípade neodvoláva na žiadny zákonný predpis. S poukazom na uvedené pri posúdení, či plnenie poskytnuté žalobcom bolo možné označiť ako reklamné služby, správne orgány práve vychádzali z ich definície v predmetnom rozsudku SD EÚ C-68/92. Rozsudky Najvyššieho súdu SR, na ktoré poukázal žalobca v podanej žalobe, sa týkali posúdenia, či prijímateľom služieb vznikol nárok na uplatnenie odpočítania DPH z týchto služieb. V prípade žalobcu však bol žalobca v pozícii poskytovateľa služby. Pokiaľ ide o rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Sžf/4, 6, 7, 8/2014 zo dňa 25. 06. 2015, súd nedefinoval pojem reklamných služieb, činnosť sponzorovaného motocyklového pretekára označil ako reklamné služby alebo inú protislužbu v spojitosti so vzhľadom tímu, ktoré posilnia pozitívny obraz o sponzoroch a zlepšia ich hospodársku súčasť, pričom z rozsudku č. k. 3Sžf/66/2007 zo dňa 06. 03. 2008 vyplynulo, že reklama je činnosť zameraná na ovplyvňovanie trhu, ovplyvňovanie dopytu po určitom produkte, vlastníctvo propagovaného produktu nie je v čase uskutočňovania reklamy rozhodujúce, pretože z propagácie produktu predajcom nepriamo v dôsledku synergického efektu profituje i výrobca. V posudzovanom prípade žalobcu sa však nejednalo o ovplyvňovanie dopytu po určitom produkte a žalobcovi nebol priznaný nárok na odpočítanie DPH zo zakúpeného automobilu a z registračného poplatku na podujatie Gumball 3000.

15. Považujúc záver žalovaného za správny, majúci oporu vo vykonanom dokazovaní a príslušných ustanoveniach zákona o DPH, správny súd vyhodnotil žalobné námietky ako nedôvodné. Poznamenal, že podľa údajov z informačného systému Finančnej správy SR žalobca vyrubenú DPH v sume 8.202,67 eur uhradil (v mesiaci september 2018) a z tohto dôvodu nie je u žalobcu daňový nedoplatok na DPH za zdaňovacie obdobie máj 2017 evidovaný.

III.

Konanie na kasačnom súde

A. Kasačná sťažnosť

16. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca (ďalej aj „sťažovateľ“) včas kasačnú sťažnosť z dôvodu, že krajský súd pri rozhodovaní porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP). Sťažnostným návrhom sa sťažovateľ domáhal, aby Najvyšší súd SR napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že správnej žalobe vyhovie, alternatívne žiadal, aby napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

17. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti v rámci vymedzeného sťažnostného dôvodu uviedol najmä tieto sťažnostné body:

- orgány finančnej správy nesprávne interpretovali zákon o DPH upravujúci nárok na odpočet DPH a tento nesprávne aplikovali na predmetný prípad, a preto malo byť rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím správnym súdom zrušené;
- tvrdil, že mal zákonný nárok na obstaranie motorového vozidla za kúpnu cenu podľa vlastného uváženia a s tým spojený nárok na odpočet DPH zo zaplattenia kúpnej ceny automobilu. Signifikantným kritériom na posúdenie odpočtu DPH nemala byť kúpna cena motorového vozidla;
- automobilová exhibícia Gumball 3000 nie je „len miliónárske podujatie“, ale má okrem iného i charitatívny rozmer. Skutočnosť, že šoférom vozidla bol syn spoločníka a konateľa sťažovateľa označil za zhodu okolností;
- odôvodnenie nepriznania odpočtu DPH považoval za marginálne, nepresvedčivé a nedostatočne odôvodnené;

- tvrdil, že zo strany správneho súdu ide o hypotézu až špekuláciu, že jediným dôvodom obstarania vozidla bola účasť na pretekoch Gumball 3000. Sťažovateľ mal za to, že vykázal nadväznosť kúpy vozidla na uskutočňovanie svojich zdaniteľných plnení faktúrou za reklamné služby spočívajúce v umiestnení loga spoločnosti Rzetelna Firma v zadnej časti vozidla na strane spolujazdca. Žalovaný ani správny súd nespochybnili reálnosť uskutočnenia zdaniteľného plnenia vo forme reklamy obchodného partnera sťažovateľa, ktorý túto skutočnosť preukázal fotodokumentáciou a zmluvou o poskytnutí reklamných služieb. V tejto súvislosti sťažovateľ zdôraznil, že predmetné vozidlo je ideálnym reklamným nosičom a prezentácia na takých známych automobilových pretekoch je ideálnym spôsobom šírenia reklamnej informácie. Ak by správca dane neštandardne nezasiahol do obchodnej a daňovej konštrukcie využívania vozidla na reklamné účely, je pravdepodobné, že sťažovateľ by vozidlo používal ďalej za účelom uskutočňovania zdaniteľných plnení. Podľa sťažovateľa žalovaný preto porušil § 49 ods. 7 písm. a) zákona o DPH;

- nesúhlasil s neuznaním námietky týkajúcej sa procesnej chyby zamestnanca správcu dane pri výkone miestneho zisťovania dožiadaného Daňového úradu Bratislava v dňoch 28. 09. 2017 a 07. 11. 2017, zdôvodnenej v odseku 11 napadnutého rozsudku. Zotrvával na názore, že dožiadaný daňový úrad nemal vykonať miestne zisťovanie, ale mal nariadiť ústne pojednávanie o výsluchu svedka, na ktoré mal prizvať sťažovateľa. Považoval za neštandardné, že v danom prípade boli dve miestne zisťovania, keďže miestne zisťovanie je realizované v zásade jedenkrát. Pri predmetnom miestnom zisťovaní neboli zabezpečené len účtovné doklady, ale pravdepodobne bolo vedené vo forme otázok a odpovedí, čo je typický znak ústneho pojednávania. Sťažovateľovi tak bolo upreté právo klásť svedkovi otázky pri ústnom pojednávaní. Toto právo pritom nemožno konvalidovať nahliadnutím do administratívneho spisu daňového subjektu. Podľa sťažovateľa žalovaný preto porušil § 45 ods. 1 písm. e) Daňového poriadku;

- nesúhlasil s názorom krajského súdu nachádzajúcim sa v odseku 12 odôvodnenia napadnutého rozsudku. Podľa sťažovateľa je rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Sžf/4,6,7,8/2014 zo dňa 25. 06. 2015 na predmetný prípad aplikovateľný. Argumentoval tým, že na účely posúdenia uplatnenia odpočtu DPH z reklamných služieb je irelevantné, či sťažovateľ bol prijímateľom alebo poskytovateľom reklamných služieb. V citovanom judikáte rovnako ako v predmetnom prípade ide o DPH, spoločným znakom sú automobilové/motocyklistické preteky, medzinárodný charakter pretekov, sťaženie pod hlavičkou reklamného partnera, vizuál pretekárskeho tímu a zaplatenie účastníckeho poplatku za preteky. Spoločným prvkom je aj to, že v prípade citovaného judikátu išlo o odpočet DPH z nákupu motocyklov a príslušenstva, v predmetnom prípade ide o odpočet DPH z nákupu luxusného automobilu a účastníckeho poplatku na medzinárodných exhibičných automobilových pretekoch.

B. Vyjadrenie žalovaného ku kasačnej sťažnosti

18. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti sťažovateľa uviedol, že krajský súd rozhodol v súlade s platnými právnymi predpismi a na základe preukázaného skutkového stavu.

19. Ďalej uviedol, že jediným spoločníkom a konateľom sťažovateľa je odo dňa jeho zápisu do Obchodného registra SR (21. 03. 2017) pán V. Sťažovateľ sa stal platiteľom DPH od 15. 04. 2017, a to na základe dobrovoľnej registrácie. V rámci procesu registrácie pre DPH ako službu, ktorú bude v prevažnej miere poskytovať, uviedol poradenské služby v oblasti podnikania na Slovensku pre poľských podnikateľov. Sťažovateľ v rámci daňovej kontroly a ani vyrubovacieho konania nepreukázal správcovi dane vykonávanie uvedenej základnej činnosti (ekonomické, obchodné a organizačné poradenstvo). Sťažovateľ ako dôkaz, že reálne vykonáva ekonomickú činnosť a uskutočňuje zdaniteľné obchody predložil správcovi dane faktúru č. 1/2017 zo dňa 31. 07. 2017 pre odberateľa Rzetelna Firma za reklamné služby počas pretekov Gumball 3000 v dňoch 01. - 08. 07. 2017 a ďalšiu faktúru č. 2/2017 zo dňa 15. 09. 2017 pre odberateľa V. za prenájom vozidla v dňoch 24. 08. - 27. 08. 2017. Uvedené faktúry mali zároveň preukázať, že žalobca využíva predmetné vozidlo, ktoré zakúpil od pána K. G. v máji 2017 za celkovú cenu 564.000,00 eur na dodávky služieb (reklamné služby, prenájom vozidla) ako platiteľ v zmysle § 49 ods. 2 zákona o DPH. Fakturované plnenia uvedené na faktúrach č. 1/2017 zo dňa 31. 07. 2017 a č. 2/2017 zo dňa 15. 09. 2017 boli medzi prepojenými osobami. Sťažovateľ za rok 2017 zahrnul do tržieb iba tržby z faktúr č. 1/2017 a č. 2/2017. V období od 01. 01. 2018 do dňa vydania rozhodnutia správcu dane, t. j. do 16. 05. 2018

sťažovateľ nevykázal žiadne zdaniteľné plnenia, pričom nepreukázal, že oficiálne ponúkal služby prostredníctvom uvedeného vozidla. V prípade príjmov z faktúr č. 1/2017 a č. 2/2017 sa podľa názoru žalovaného nejednalo o príjem z ekonomickej činnosti na pokračujúcom základe, ale o jednorazovú aktivitu.

20. K fakturovanému plneniu uvedenému na faktúre č. 1/2017 žalovaný okrem iného uviedol, že považuje za značne neobvyklé, že osoba, ktorá bola v čase podpísania zmluvy o poskytnutí reklamných služieb prokuristom v spoločnosti Rzetelna Firma (objednávateľ reklamných služieb) sa zároveň za sťažovateľa aktívne zúčastňovala pri realizácii objednaných reklamných služieb pre spoločnosť Rzetelna Firma. K fakturovanému plneniu uvedenému na faktúre č. 2/2017 žalovaný predovšetkým uviedol, že nekorešponduje s tvrdením sťažovateľa, že vozidlo je svojim charakterom predurčené na využitie ako reklamný nosič. Predmetom plnenia podľa faktúry č. 2/2017 bol prenájom vozidla, a to v dňoch 24. 08. - 27. 08. 2017 pánovi V., t. j. osobe, ktorá tento automobil šoférovala aj v rámci podujatia Gumball 3000. Sťažovateľ s ním uzatvoril nájomnú zmluvu dňa 23. 08. 2017. V tejto súvislosti žalovaný podotkol, že mimo reklamných akcií sa vozidlo prepravuje na špeciálnom nákladnom vozidle, nemá uzavreté havarijné poistenie. Objektívne v súvislosti s jazdou tak drahým autom, o tak veľkom výkone, je veľké riziko krádeže alebo poškodenia. Sťažovateľ vo svojom odvolaní uviedol ako dôvod zapožičania vozidla kondičnú jazdu pilota. Sťažovateľ okrem príkaznej zmluvy zo dňa 12. 06. 2017, ktorá bola uzatvorená na obdobie od 12. 06. 2017 od 12. 07. 2017 nepreukázal správcovi dane existenciu žiadneho ďalšieho obdobného vzťahu medzi sťažovateľom a pánom V., ktorá by ho zaväzovala ku kondičným jazdám na uvedenom vozidle. Vzhľadom na tieto skutočnosti, vystavenie faktúr č. 1/2017 a č. 2/2017 považoval žalovaný za snahu sťažovateľa o prekrytie skutočného účelu obstarania predmetného vozidla.

21. Žalovaný zotrval na názore, že sťažovateľ nepreukázal, že využil vozidlo na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ dane. Zdôrazňoval, že sťažovateľ obstaral vozidlo, aby sa syn jediného konateľa a spoločníka sťažovateľa mohol zúčastniť milionárskeho podujatia Gumball 3000, a teda vozidlo bolo obstarané za účelom zábavy (rovnaké závery platia aj vo vzťahu k registračnému poplatku).

22. K námietke sťažovateľa, že by signifikantným kritériom na posúdenie odpočtu DPH nemala byť kúpna cena vozidla žalovaný uviedol, že ani žalovaný a ani krajský súd nepovažovali cenu motorového vozidla za dôvod neuznania odpočítania DPH zo zaplatenej kúpnej ceny automobilu. K samotnému obstaraniu vozidla žalovaný dodal, že podľa vyjadrenia sťažovateľa nebolo prakticky možné ho používať v bežnej cestnej premávke a tiež je zrejmé, že bolo jednou z podmienok účasti na podujatí Gumball 3000.

23. K námietke sťažovateľa, že ak by správca dane neštandardne nezasiahol do obchodnej a daňovej konštrukcie využívania vozidla na reklamné účely, je pravdepodobné, že sťažovateľ by motorové vozidlo používal ďalej za účelom uskutočňovania zdaniteľných plnení, žalovaný uviedol, že sťažovateľ nepreukázal, že oficiálne ponúkal služby prostredníctvom uvedeného vozidla. Po vydaní rozhodnutia žalovaného došlo ku zmene vlastníctva vozidla v zdaňovacom období 09/2018. Vozidlo bolo dodané do iného členského štátu (Poľska) ako oslobodená dodávka. Sťažovateľ okrem dvoch vyššie uvedených prípadov (faktúry č. 1/2017 a č. 2/2017) nepreukázal ďalšie využitie predmetného vozidla.

24. K námietke sťažovateľa týkajúcej sa vykonania miestnych zisťovaní žalovaný uviedol, že správca dane postupoval správne. Podotkol, že predmetom zisťovaní primárne bolo zabezpečenie dokladov viažucich sa k obstaraniu vozidla pánom K. G. a jeho následnému predaju sťažovateľovi. Sťažovateľ bol o uvedených miestnych zisťovaniach podrobne oboznámený správcom dane v liste č. 100256996/2018 zo dňa 30. 01. 2018, v protokole č. 100582267/2018 zo dňa 19. 03. 2018, ako aj v samotnom rozhodnutí správcu dane č. 100968822/2018 zo dňa 16. 05. 2018. Napriek uvedeným skutočnostiam nepožadoval v rámci daňovej kontroly, ani v rámci vyrubovacieho konania a ani v rámci odvolacieho konania vypočuť pani P. K. ako svedka. Na základe uvedených miestnych zisťovaní a v rámci nich získaných dokladov vyplynul pre správcu dane záver, že sťažovateľ zakúpil v

máji 2017 predmetný automobil od pána K. G., čo nespochybnil ani sťažovateľ. Nie je preto zrejmé, aký priaznivejší výsledok by chcel vypočítím pani P. K. ako svedka pre seba dosiahnuť.

25. K rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Sžf/4,6,7,8/2014 zo dňa 25. 06. 2015 žalovaný dodal, že súd nedefinoval pojem reklamných služieb. Činnosť sponzorovaného motocyklového pretekára iba označil ako reklamné služby alebo inú protislužbu v spojitosti so vzhľadom teamu, ktoré posilnia pozitívny obraz o sponzoroch a zlepšia ich hospodársku súťaž. Uvedený rozsudok preto podľa žalovaného nie je možné aplikovať na prípad sťažovateľa, nakoľko posudzuje odlišné prípady.

26. Na základe vyššie uvedeného žalovaný navrhol kasačnú sťažnosť sťažovateľa zamietnuť.

IV.

Právny názor kasačného súdu

27. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej aj „Najvyšší správny súd SR“) začal vykonávať svoju činnosť odo dňa 01.08.2021 (§ 101e ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Výkon súdnictva prešiel z Najvyššieho súdu SR na Najvyšší správny súd SR odo dňa 01. 08. 2021 vo všetkých veciach, v ktorých je od 01. 08. 2021 daná právomoc Najvyššieho správneho súdu SR (čl. 154g ods. 4 a 6 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Prejednávaná vec bola pôvodne predložená Najvyššiemu súdu SR a bola jej pridelená sp. zn. 4Sžfk/45/2021. Od 01. 08. 2021 je na konanie v tejto veci príslušný Najvyšší správny súd SR. Vec bola náhodným výberom pridelená kasačnému senátu 1S Najvyššieho správneho súdu SR, ktorý o nej rozhodol v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozhodnutia pod pôvodnou spisovou značkou.

28. Senát Najvyššieho správneho súdu SR (ďalej aj „kasačný súd“) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/, ods. 2 SSP), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 2 SSP), a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), vo veci v zmysle § 455 SSP nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyselne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť sťažovateľa je nedôvodná.

29. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu, ktorou sa sťažovateľ domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného, ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie správcu dane o vyrubení rozdielu dane sťažovateľovi v sume 102.286,67 eur na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie máj 2017. V medziach kasačnej sťažnosti kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie správcu dane a konania týmito rozhodnutiami predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľa sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

30. Podľa § 19 ods. 1 prvá a druhá veta zákona o DPH: „Daňová povinnosť vzniká dňom dodania tovaru. Dňom dodania tovaru je deň, keď kupujúci nadobudne právo nakladať s tovarom ako vlastník.“

31. Podľa § 49 ods. 1 zákona o DPH: „Právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.“

32. Podľa § 49 ods. 2 písm. a) zákona o DPH: „Platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané.“

33. Podľa § 49 ods. 7 písm. a) zákona o DPH: „Platiteľ nemôže odpočítať daň pri kúpe tovarov a služieb na účely pohostenia a zábavy.“

34. Podľa § 51 ods. 1 písm. a) zákona o DPH: „Právo na odpočítanie dane podľa § 49 môže platiteľ uplatniť, ak pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. a) má faktúru od platiteľa vyhotovenú podľa § 71.“

35. Podľa čl. 9 ods. 1 smernice 2006/112/ES: „Ekonomická činnosť“ je každá činnosť výrobcov, obchodníkov alebo osôb poskytujúcich služby vrátane ťažobných a poľnohospodárskych činností a činností pri výkone slobodných povolání. Ekonomickou činnosťou je predovšetkým využívanie hmotného alebo nehmotného majetku na účely získania príjmu na pokračujúcom základe.“

36. Podľa čl. 176 smernice 2006/112/ES: „Rada na návrh Komisie jednomyseľne určuje, pri ktorých výdavkoch nevzniká právo na odpočítanie DPH. Právo odpočítať daň sa v žiadnom prípade nebude vzťahovať na výdavky, ktoré nepatria jednoznačne do podnikateľských výdavkov ako napríklad výdavky na luxusné predmety a služby, zábavu alebo reprezentáciu.“

37. Kasačnému súdu pripadlo rozhodnúť o kasačnej sťažnosti založenej na dôvode podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP t. j. že správny súd, ktorý sa stotožnil so skutkovým stavom zisteným orgánmi finančnej správy a ich právnym názorom, vec nesprávne právne posúdil. Správny súd dospel v napadnutom rozsudku k záveru, že sťažovateľ porušil § 49 ods. 2 zákona o DPH, nakoľko nepreukázal, že plnenia uvedené v posudzovaných faktúrach (č. 170100006 zo dňa 15. 05. 2017 v sume 94.000,00 eur za nákup osobného automobilu značky R. P. od dodávateľa K. G. a č. Z.XXXX zo dňa 02. 05. 2017 v sume 8.286,67 eur za registračný poplatok na podujatie Gumball 3000 od Registered Office: Gumball 3000 Entertainment Ltd. London) využil na uskutočnenie svojich plnení, ktoré podliehajú dani na výstupe.

38. Sťažovateľ v prvom rade vytýkal krajskému súdu nedostatočné a nepresvedčivé odôvodnenie nepriznania uplatneného odpočtu DPH poukazujúc na nesprávnu interpretáciu a aplikáciu zákona o DPH na predmetný prípad.

39. Podľa § 139 ods. 2 SSP: „V odôvodnení rozsudku uvedie správny súd stručný priebeh administratívneho konania, stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie argumentov žalobcu a vyjadrenie žalovaného, prípadne ďalších účastníkov konania, osôb zúčastnených na konaní a zainteresovanej verejnosti, posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Ak správny súd zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vráti mu vec na ďalšie konanie, je povinný v odôvodnení rozsudku uviesť aj to, ako má orgán verejnej správy vo veci ďalej postupovať. Správny súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.“

40. Kasačný súd si je plne vedomý toho, že integrálnou súčasťou základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 115/03 zo dňa 03. 07. 2003, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 60/04 zo dňa 19. 05. 2004). Súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 209/04 zo dňa 23. 06. 2004).

41. Z ustálenej rozhodovacej praxe vyplýva, že sťažovateľom namietaná nepreskúmateľnosť rozsudku krajského súdu by musela vyplývať z absencie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu. Zákonným limitom doktríny nepreskúmateľnosti rozhodnutia správneho súdu sú také vady odôvodnenia rozhodnutia, na základe ktorých rozhodnutie neobsahuje žiadne odôvodnenie, alebo existencia takých zásadných procesných väd, pre ktoré je preskúmanie napadnutého rozhodnutia nevyhnutné (rozsudok

Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Abdullayev proti Rusku). Správny súd však v zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva nemusí dať detailné odpovede na všetky účastníkom konania predostreté otázky, ale len na tie, ktoré sú pre rozhodnutie vo veci podstatné, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu (rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Ruiz Torija v. Španielsko).

42. V tomto kontexte preto podľa názoru kasačného súdu neobstojí tvrdenie sťažovateľa o nepreskúmateľnosti a marginálnosti napadnutého rozsudku krajského súdu, keďže je z jeho obsahu zjavné, že ním bolo reflektované na všetky podstatné skutočnosti týkajúce sa posúdenia oprávnenosti sťažovateľom uplatneného nároku na odpočet DPH. Krajský súd zrozumiteľne uviedol dôvody, pre ktoré zamietol správnu žalobu sťažovateľa a jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné či neodôvodnené. Odôvodnenie rozsudku krajského súdu obsahuje všetky obsahové náležitosti odôvodnenia rozsudku v zmysle § 139 ods. 2 SSP, a to stručný priebeh administratívneho konania (body 1 až 2 rozsudku), stručné zhrnutie podstatných argumentov sťažovateľa a žalovaného (body 3 a 4 rozsudku), prehľad dotknutých právnych noriem (bod 7 rozsudku), ako aj posúdenie podstatných skutkových a právnych argumentov účastníkov správneho súdneho konania a závery správneho súdu (body 8 až 14 rozsudku). Kasačný súd má v tejto súvislosti za to, že krajský súd sa posudzovanou vecou zaoberal dôsledne, náležite sa vysporiadal s podstatnými žalobnými námietkami sťažovateľa a vyvodil správne skutkové aj právne závery, ktoré odôvodnil náležite a presvedčivo, pričom dospel k správny záverom o zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného ako aj prvostupňového rozhodnutia správcu dane.

43. Kasačný súd poukazuje na to, že z napadnutého rozsudku je zrejmé, z akých právnych noriem vychádzal krajský súd, ako tieto aplikoval na zistený skutkový stav, a to najmä s poukazom na argumenty a námietky uplatnené v žalobe. Krajský súd vo vzťahu k neuznaniu uplatneného odpočtu DPH na základe dodávateľských faktúr za nákup vozidla a za úhradu registračného poplatku na športové podujatie Gumball 3000 správne poukázal na zákonné podmienky, ktoré musia byť splnené, aby bol nárok na vrátenie nadmerného odpočtu uznaný ako oprávnený, pričom vyhodnotil, že sťažovateľ v daňovom konaní nepreukázal, že plnenia uvedené v posudzovaných dodávateľských faktúrach využil na uskutočňovanie svojich zdaniteľných plnení, čo tvorí imanentnú súčasť podmienok odpočtu DPH podľa § 49 ods. 2 zákona o DPH. Kasačný súd má za to, že krajský súd náležite a zrozumiteľne objasnil svoje právne posúdenie veci vo vzťahu k preukázaniu oprávnenosti nároku na odpočet DPH zo strany sťažovateľa a správne interpretoval a aplikoval zákon o DPH na súdenu vec, keď dospel k záveru, že vozidlo bolo obstarané a registračný poplatok uhradený za účelom zábavy v zmysle § 49 ods. 7 písm. a) zákona o PDH.

44. Právo platiteľa na odpočítanie dane vymedzuje § 49 zákona o DPH tak, že vzniká dňom, ktorý je zhodný s dňom vzniku daňovej povinnosti u dodávateľa tovarov alebo služieb. Podmienkou odpočítania dane od dane, ktorú je platiteľ dane povinný platiť z tovarov a služieb, je použitie obstaraných tovarov a služieb na účely svojho podnikania ako platiteľa dane. Ustanovenie § 49 zákona o DPH tiež určuje, v ktorých prípadoch platiteľ dane nemôže odpočítať daň. Podľa § 49 ods. 7 písm. a) zákona o DPH platiteľ dane nemôže odpočítať daň pri kúpe tovarov a služieb na účely pohostenia a zábavy. V tomto smere kasačný súd poukazuje i na čl. 176 smernice 2006/112/ES, podľa ktorého právo odpočítať daň sa v žiadnom prípade nevzťahuje na výdavky, ktoré nepatria jednoznačne do podnikateľských výdavkov ako napríklad výdavky na luxusné predmety a služby, zábavu alebo reprezentáciu.

45. Sťažovateľ zastával názor, že vykázal nadväznosť kúpy vozidla na uskutočňovanie svojich zdaniteľných plnení faktúrami č. 1/2017 zo dňa 31. 07. 2017 a č. 2/2017 zo dňa 15. 09. 2017 na dodávky služieb (reklamné služby a prenájom vozidla) namietajúc, že významným kritériom na posúdenie odpočtu DPH nemala byť kúpna cena vozidla. Personálne prepojenia medzi zmluvnými stranami obchodných transakcií označil za špekuláciu. K vyššie uvedeným námietkam kasačný súd uvádza, že sú nedôvodné, pretože orgány finančnej správy a ani krajský súd ako dôvod neuznania odpočítania DPH zo zaplatenej kúpnej ceny vozidla nepovažovali cenu motorového vozidla. Z obsahu súdneho spisu je zrejmé, že dôvodom neuznania odpočtu DPH bolo, že sťažovateľ nepreukázal vyžítie

vozidla a zaplataenie registračného poplatku na podujatie Gumball 3000 na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ dane. Sťažovateľ nepreukázal ďalšie využitie predmetného vozidla resp. že by v rozhodnom čase oficiálne ponúkal služby prostredníctvom uvedeného vozidla na účel svojich zdanieľných plnení. Okrem vyššie uvedených dvoch prípadov (faktúry č. 1/2017 a č. 2/2017), ktoré predstavovali jednorazovú aktivitu a jediné tržby za rok 2017, sťažovateľ nepreukázal, že dosahoval príjem z ekonomickej činnosti na pokračujúcom základe, ktorý by predstavoval použitie dodaného plnenia na dodávky služieb ako platiteľ dane. Iné príjmy z ekonomickej činnosti v rozhodnom období nevykázal. Dôkazné bremeno, ktoré v daňovom konaní primárne zaťažuje daňový subjekt, tak sťažovateľ neunesol. V tejto súvislosti kasačný súd poznamenáva, že fakturované plnenia uvedené na faktúrach č. 1/2017 a č. 2/2017 sú medzi personálne prepojenými osobami, pričom uvedená skutočnosť nepredstavuje špekuláciu, ale fakt. Uvedené v spojitosti s ďalšími skutočnosťami (vzťah konateľa sťažovateľa s Martinom Kaczmarškim, konateľom odberateľa a zároveň šoférom vozidla na športovom podujatí; možnosť zúčastniť sa predmetného podujatia len pri danom type vozidla a po úhrade registračného poplatku), bezrozporne vyplývajúce z náležite zisteného skutkového stavu v administratívnom konaní, podporujú záver, že v danom prípade išlo zo strany sťažovateľa o snahu prekryť skutočný účel obstarania vozidla (za účelom zábavy) pri súčasnom neoprávnenom uplatnení odpočtu DPH.

46. Kasačný súd sa nestotožnil ani s námietkou sťažovateľa, že so splnomocnenou zástupkyňou dodávateľa vozidla neboli vykonané ústne pojednávania ale len miestne zisťovania. Správca dane je oprávnený vykonať miestne zisťovanie, a to bez povinnosti predchádzajúceho informovania kontrolovaného daňového subjektu. Možnosť kontroly takto získaného dôkazu zo strany daňového subjektu je zabezpečená jeho právom nahliadnuť do zápisnice z miestneho zisťovania vykonaného u iného daňového subjektu v súvislosti s daňovou kontrolou u neho vykonávanou, ako i právo vyjadriť sa ku skutočnostiam zisteným pri daňovej kontrole a k spôsobu ich zistenia. Kasačný súd zdôrazňuje, že miestne zisťovanie môže príslušný orgán vykonať náhodne, t. j. bez predchádzajúceho súhlasu, resp. upovedomenia daňového subjektu. Predmetom miestnych zisťovaní v danom prípade primárne bolo zabezpečenie dokladov viažucich sa k obstaraniu vozidla pánom K. G. a jeho následnému predaju sťažovateľovi. Vyplýval z nich záver, že sťažovateľ zakúpil v máji 2017 predmetný automobil od pána K. G., skutočnosť, ktorú nespochybnil ani sťažovateľ. Ako správne poznamenal žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti, sťažovateľ bol o uvedených miestnych zisťovaniach podrobne oboznámený správcou dane v liste č. 100256996/2018 zo dňa 30. 01. 2018, v protokole č. 100582267/2018 zo dňa 19. 03. 2018, ako aj v samotnom rozhodnutí správcu dane č. 100968822/2018 zo dňa 16. 05. 2018. Okrem uvedeného však kasačný súd pripomína, že v prejednávanej veci bolo podstatným a sporným splnenie inej podmienky pre odpočet DPH, než preukázanie dodania tovaru zdanieľnou osobou, a to použitie tohto tovaru na účely vlastnej ekonomickej činnosti sťažovateľa. Vo vzťahu k preukázaniu tejto podmienky by bol výsluch splnomocnenej zástupkyne dodávateľa vozidla irelevantný, preto by sťažovateľom namietaná procesná vada ani len potencionálne nemohla mať vplyv na zákonnosť napadnutých rozhodnutí.

47. Sťažnostný bod, v ktorom sťažovateľ nesúhlasil s názorom krajského súdu, podľa ktorého rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Sžf/4,6,7,8/2014 zo dňa 25. 06. 2015 nie je na predmetný prípad aplikovateľný, vyhodnotil kasačný súd ako nedôvodný. Kasačný súd konštatuje, že uvedený rozsudok je založený na rozdielnom skutkovom základe veci a následnom inom právnom posúdení ako v prejednávanej veci, kde sťažovateľovi nebol priznaný nárok na odpočet DPH zo zakúpeného automobilu a z registračného poplatku na športové podujatie, a nie nárok na odpočet DPH z poskytnutých reklamných služieb/sponzoringu, kedy bolo sporným prijatie protihodnoty žalobkyňou.

48. Na základe vyššie uvedeného kasačný súd dospel k záveru, že správny súd neporušil zákon v zmysle ustanovenia § 440 ods. 1 písm. g) SSP, kasačná sťažnosť sťažovateľa teda nie je dôvodná, a preto kasačný súd kasačnú sťažnosť v súlade s § 461 SSP zamietol.

49. O nároku na náhradu trov konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1, 2 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP. Sťažovateľ v kasačnom konaní úspech nemal, pričom žalovanému náhrada trov kasačného konania prislúcha len v prípade, ak to možno spravodlivo požadovať a po splnení zákonom

stanovených podmienok len výnimočne (§ 168 SSP), ktoré v danom prípade nenastali, a preto kasačný súd účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal.

50. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu SR pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 prvá veta SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.